

[Larsen-Badse.]

nylig er vedtaget en Lov, hvorved Arbejds-overenskomsterne forlænges automatisk i et Aar, og at det er saaledes, at Arbejderne i Roemarkerne lønnes efter Akkordsatser. Lønningen udbetales efter Aftale mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne, og hver Gang en Arbejdsgiver f. Eks ikke overholder disse Aftaler, bliver han indklaget for den faste Voldgift, og saa faar han aldrig Medhold, og det gør en Arbejder heller ikke. (*Hartvig Frisch*: Det var de uorganiserede!). Jeg vil gøre opmærksom paa, at paa det Punkt er der ingen Forskel paa de Priser, der betales til organiserede og uorganiserede Arbejdere; der er heller ikke Forskel paa de Priser, der betales af de organiserede og de uorganiserede Arbejdsgivere. Hvert Aar foreligger der en bestemt Aftale mellem Arbejdsgiverforeningen og Roedyrkerforeningen paa den ene Side og Landarbejderforbundet paa den anden Side, og denne Overenskomst overholdes ganske automatisk over hele Limien, hvad enten de paagældende er organiserede eller ikke organiserede. Derfor vil jeg heller ikke antage, at den højtærede Minister vil betragte Beføjelsen efter § 8 som værende af den Karakter, at han kan gribe ind dér, jeg antager heller ikke, den højtærede Minister ønsker at gøre det; derimod skal den højtærede Minister føre Forhandling med Parterne — og jeg forstaa, at der dermed menes Sukkerfabrikkerne og Roedyrkerne — hvis der er Tale om Ændring i Prisforholdene; jeg vil tro, at det er dér, Ministeren har Beføjelse til at gribe ind og forhandle i Henhold til § 8.

I øvrigt vil jeg udtale Haabet om, at det maa lykkes at føre denne Ordning igennem, og at den vil blive ført igennem med et større Stemmetail end sidste Aar, det er der jo adskillige Ting, som tyder paa, og i al Almindelighed er det glædeligt, at flere og flere kan samles om at føre Lovene ud i Livet. Jeg vil tilsige mit Partis Villighed til at forcere de Forhandlinger, det vil blive nødvendigt at føre i det kommende Udvalg, saaledes at Lovforslaget hurtigt kan se Dagens Lys igen. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Clausager i, at efter som Tiden gaar, haster det, og jeg anbefaler derfor Lovforslaget til velvillig Behandling, det skal ikke skorte paa Velvillie fra vor Side.

A. M. Hansen: Jeg skal ikke lade mig friste af det ærede Medlem Hr. Clausagers Udtalelser til at komme ind paa en Drøftelse af Venstres ulykkelige Sukkerforslag

fra i Fjor, jeg ønsker blot at sige, at den Sukkerordning, som vedtoges for et Aar siden og har dannet Grundlaget for Sukkerproduktionen sidste Aar, i sin Virkning har vist sig særdeles heldig; den har i enhver Henseende opfyldt de Forventninger, man nærede til den; der er saaledes dyrket Sukkerroer paa ca. 68 000 Tdr. Land, hvilket er 15 000 Tdr. Land mere, end der dyrkedes det foregaaende Aar; dette betyder en Øgelse i Beskæftigelsesgraden i Sammenligning med forrige Aar paa op imod 30 pCt. Sukkerudbyttet har været 170 000—175 000 t mod 110 000 t forrige Aar, hvilket vil sige, at den avlede Sukkermængde svarer ret nøje til Landets Forbrug. En saa stor Produktion er kun naaet et enkelt Aar i Løbet af de sidste 13—14 Aar, nemlig i Aaret 1925, da der dyrkedes Sukkerroer paa et Areal af ca. 67 400 Tdr. Land, hvilket ret nær svarer til det i sidste Aar dyrkede Areal. Medens Gennemsnitshøsten i 1925 var 176 Dobbeltcentner pr. Tønde Land, var den sidste Aar 180 Dobbeltcentner, saa hvad Roehøsten angaar, er det sidste Aar absolut et Rekordaar.

Naar Dyrkerne nu ifølge Ministerens Udtalelse kan regne med et Overskud af ca. 30 Ø. pr. Dobbeltcentner, tør man nok sige, at dette overstiger de Forventninger, de allerfleste af Dyrkerne har kunnet nære. Ogsaa for Sukkerfabrikkerne mener jeg, at Ordningen maa kaldes overordentlig gunstig, de har kunnet drive Virksomhederne saa at sige for fuld Kraft — hvad der ikke har været Tilfældet for ret mange Industrivirksomheder i vort Land i Tider som disse —, de har kunnet afholde alle de almindelige Driftsudgifter, og derhos vil de formentlig kunne faa 6 pCt. i Udbytte af deres Aktiekapital uden at angribe Reservefonden, hvad heller ikke ret mange Industrivirksomheder har kunnet gøre i de sidste Aar. Og Forbrugerne — ja, dem blev der jo talt meget om, da vi for et Aar siden behandlede Lovforslaget; alle maa dog indrømme, at vi har faaet Sukkeret til en overkommelig Pris, for ikke at sige til en billig Pris, naar man sammenligner med tidligere Aars Sukkerpriser. Det ærede Medlem Hr. Clausager, der talte om Muligheden af at sætte Sukkerprisen noget højere, har ogsaa paa dette Omraade gennemgaaet en meget stærk Udvikling med Hensyn til sine Anskuelser, naar man sammenligner dem med den Udtalelse, der i Fjor kom fra det ærede Medlems Side, da han hæftede sig ved, at det var Forbrugerne, der maatte betale Gildet. Men naar Ordningen saaledes maa siges at have virket heldigt, er det